

Forfatter: Udrag fra De fortryllede Fingre

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 136.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366155152/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

De fortryllede Fingre

(Et Eventyr.)

En stille maanelys Midsommeraften sad der en lille Pige paa en Steen ved en Skovslette nær ved Rumorne af det nedbrudte »Volmerslot« og stirrede ned i den spejklare Vandflade, der dannedes af en forbiløbende Bæk. Langt borte i Skoven høstes der Larm af Musik, Dands og rullende Vogne. Den unge Pige syntes ikke ældre end 12 til 13 Aar. Hun bar en staaigraa Blouse med et rødt Bælte om Livet; hendes lille Straahat laa med de nydelige Handsker i Græsset. Hendes boiede Stilling røbede en Skikkelse, ligesaa smidig som slank, og det lange sorte Haar, som rullede ned over hendes mørbrune Nakke, glinsede som Ravnefjer i Maanestraalerne. Hendes Ansigt, som spejlede sig i Vandet, var brunt ligesom Nakken, med en frisk, næsten sydlig varm Farve. Øinene vare fyrige og sorte, Øienbrytterne stærkt fremtrædende; men Panden hang for langt frem til at være smuk, og den lidt vel brede, noget flade Barnenæse, saavelson: de altfor fyldige Læber, gav hende et Udseende, der ikke var uligt Mulatindernes, især naar hun, som nu, var bedrøvet.

»Hu, hvor jeg er grim!« – udbrød hun, og Taarerne trillede hende ned over de brune Kinder – »ja, de har Ret! jeg er en Skifting, ret et lille Uhyre af Grimhed. – Bort, bort i den vide Verden! o, hvi kan jeg ikke løbe til Afrika, som jeg truede dem med, til de sorte Negerinder! der vil dog Ingen spotte mig for min Platnæse – og der er jeg dog skjætere i Huden end alle de Andre. – Ak, hvi er alle Gudmoders delige Eventyr dog kun Opdigtelser!« – vedblev hun – »hvi er der ingen Alfer og Feer til, som kan skabe mig om, eller give mig Magt dertil selv! – Var mit Ansigt kun et Øieblik som Vox eller Leer, og havde jeg blot lidt Færdighed i de tre Fingre, skulde jeg snart faae Panden og Læberne tilbage og den stygge flade Næse frem – og det skulde gaae mig som Ugleungen, der blev til en delig Prindsesse!« –

»Ja saa! en lille Kunstnerinde – en Billedhuggerinde i Aanden! – skal vi se!« – afbrød hende pludselig en mild qvindelig Stemme, og en gammel krumbøiet Kone stod for hende med en græsgrøn Silke-

Frå Nye Eventyr og Fortællinger, 1847